

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoræ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

27. Medium XIV. Expugnatio æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

CONSIDERATIO XXVII.

Medium XIV. Æternæ Salutis.

Expugnatio æternitatis.

Regnum calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Matth. c. 11. 12.

18. Decembris.

CONsidera Christianum quemlibet, Christi Regis & Imperatoris nostri militem esse; qui sub labaro crucis eius, sacramentum dixit; ejusdemque exemplo, pro expugnando beatæ æternitatis regno, totâ vitâ pugnare debet. Pugnandum verò illi est, non segniter, non somnolentè; sed cum vi & violentia; idque variis de causis. Causa I. est Dei ordinatio & voluntas sanctissima; ut regnum illud æternum, revera magnum, omnique bono plenum nimis; atque adeò omni labore & conamine dignissimum, non nisi per merita, per certamina, laboresque proprios, cum gratia Dei obitos, ab omnibus adultis & rationis competentibus obtineatur. Juxta Christi dictum *Regnum calorum vim patitur & violenti rapiunt illud. &c.*

N 6

U.

II. Pugnandum est pro regno cælorum cum vi & violentia II. Exemplo militum hujus mundi. Perpendamus obsecro, quid non moliantur hodie, pro regno Hispaniæ vel Germano, vel Gallo capiti asserendo, gemini exercitus? Quot armatorum millia in campum ducuntur? Quod committuntur proelia? Quot urbium, arciumque oblidiones tentantur? Quot hominum millia trucidantur? Et hoc pro regno terreno, paucis annis possidendo. Quid igitur nobis præstandum, quid aggrediendum, quid patiendum, quomodo pugnandum, pro regno cælorum, sine fine retinendo? Regni terreni & cælestis, regni finiti & infiniti, quænam comparatio? Israel: quàm magna, quàm speciosa, quàm immensa est Domus Dei nostri: cuius fundamenta montes sancti: cuius altitudo Deus: cuius longitudo æternitas; cuius latitudo immensitas, cuius profundum incomprehensibilitas! ô si te cognosceremus, quàm strenuè pro te dimicaremus?

III. Pugnandum est pro regno cælorum

rum, cum vi & violentia. III. Exemplo
 filiorum hujus sæculi: si enim hi, pro ali-
 qua pecunia, pro vana gloria, pro volup-
 tatis brevis illecebra, aliisve rerum cadu-
 carum quisquiliis, non dubitant tantos
 suscipere labores, sudores, incommoda,
 pericula, vulnera, mortes: imò si Filii te-
 nebrarum, sive reprobi, pro regno Lu-
 ciferi, pro damnatione æterna sibi accer-
 enda, infinitas, gravissimasque ærum-
 nas, æternâ demum calamitate certo cer-
 tuis concludendas, avidis & inexpletis
 faucibus exhauriunt: quid obsecro fa-
 cient Filii lucis, filii sapientiæ, filii Dei?
 An hi pro regno æternæ beatitudinis,
 pro immensis Dei bonis, cum ipsomet
 Deo, æternum possidendis, pigritiâ &
 languore obleti, momentaneum & leve
 tribulationis, laborisque subire ac susti-
 nere reformidabunt?

Apostrophe.

O Regnum æternum! O beatitudo
 cælestis! tu, utut felix es, hoc solo
 infelix & parùm beata es, quòd tanta li-
 cet sis, quanta revera es; quam nec ocu-

300 *Domus aternitatis. Consideratio*
lus vidit, nec auris audivit, nec cor ho-
minum apprehendit, multoque minus
comprehendit; licet etiam tanta esse fide
certa credaris; tamen a plerisque, non
infidelibus tantum; sed plane fidelibus,
contemneris, despiceris, procrastinando
luderis; leviculis, rediculisque operibus,
quaeri potius fingeris; quam sedulo &
ex animo re ipsa quaeraris. O ubi cona-
tus? Ubi vis? ubi violentia, qua rapiaris!
Nonne verè edixit Orator aureus *Reg-
num Deus pollicetur & contemnitur: ge-
hennam ministrat Diabolus, & honoratur?*
Hom. 29. ad pop.

19. Decembris.

I. **P**Ugnandum IV. pro regno celo-
rum, cum vi et violentia, exemplo
Christi Ducis & Archistrategi nostri.
Perpende quaeso, quo ardore, qua vi
violentia ipse caelum expugnarit. Nonne
per persecutiones & exilia, per funes &
vincula, per alapas & falsa testimonia,
per sanguinem & vulnera, per spinas &
flagella, per clavos & crucem, ipsamque
mortem ignomina & dolore pleni-

mam? Nonne hæc oportuit pati Christum
 & ita intrare in gloriam suam? Lucæ c.
 24. 26. Sic ille debuit intrare in gloriam
 suam, sibi que ut filio Dei debitam: & nos,
 ut eandem minimè nobis debitam, ac-
 quiramus, otia bimur, & velut ignavi mi-
 lites, campum, labores, sudores, pugnas
 que detrectabimus?

II. Pugnandum V. cum vi & violen-
 tia, pro regno cælorum, exemplo Magni
 Præcursoris Domini, S. Joannis Bapti-
 stæ, de quo legimus: *A diebus autem Jo-
 annis Baptista regnum cælorum vim pati-
 unt, & violenti rapiunt illud.* Matth. c.
 11. 12. Ille in utero materno, sanctitatis
 dono illustratus; ille, quo inter natos mu-
 lierum, major non surrexit: ille Ange-
 lus, ille Propheta, ille prædicator pœni-
 tentiæ, ille continuum quasi prodigium
 in conceptione, in Nativitate, in vitæ
 austeritate; ille ut inquit S. Petrus Chry-
 sologus serm. 27. *Schola virtutum, ma-
 gisterium vitæ, sanctitatis forma, norma
 iustitiæ, virginitatis speculum, castitatis
 exemplum, vox Apostolorum, silentium
 Prophetarum, lucerna mundi, Præcursor
 Chri-*

302 *Domus aternitatis. Consideratio*
Christi, Metator Domini, silvestrimelle
& locustis vescitur, lymphæ haustu po-
tatur; cameli pelle vestitur, in eremo
commoratur, humi cubando somnum
capit, verbo & exemplo pœnitentiam
prædicat, regnumque cælorum vi ex-
pugnandum suadet: & nos mille crimi-
nibus obnoxii, segnitie, commoditate,
indulgentia, otio rerum abundantia,
magnaque vitæ licentiâ, illud obtine-
dum censemus?

III. Regnum cælorum VI. cum vi &
violentiâ expugnandum est exemplo
Sanctorum Apostolorum ac Martyrum,
strenuè adeò & indefessè pro eo decer-
tantium. Quàm generoso animo S. Pe-
trus cruce, S. Paulus gladio, S. Jacobus
fulste, S. Matthias securi, S. Stephanus la-
pidibus, S. Ignatius leonibus, dimica-
runt, cœlumque feliciter expugnarunt.
Quantâ fortitudine & constantiâ, Sancti
Ecclesiæ Doctores, Confessores, Eremi-
cultores, Virgines, laboribus apostoli-
cis, jejuniis, virgiliis, eleemosynis, oratio-
nibus assiduis, aliisque pœnitentiæ
mortificationis armis cœlum debet

unt? Et nos delicatuli, carnem palpan-
do, genio indulgendo, cuticulam curan-
do; sensuum; oblectamentis nihil de-
negando, super astra nos elevandos, cer-
to confidimus?

Excitatio.

E Ja igitur, milites Christi, ad arma,
ad arma! aut vincendum vobis, aut
moriendum est. Quare pugnate strenuè,
aspicientes in authorem fidei Jesum, ac
Ducem nostrum. Pugnate exemplo Præ-
cursoris Domini, Sanctorum Apосто-
lorum, Martyrum, aliorumque sancto-
rum, verbo & exemplo vos ad certamen
animantium. *Non est ad astra, mollis è
terris via.* Per saxa, per ignes, per hostes
& hastas ruendum est, atque ita Domino
regnum, thesaurus, vita que beata, quasi
eripienda. Pulchrè S. Ambrosius serm. 5.
*Aggredimur in itinere Dominum (siqui-
dem ipse est via) & more latronum, suis
cum spoliare nitimur, cupimus illi auferre
regnum, thesauros & vitam: sed ille tam
dives & largus est; ut non abnuat, non resi-
stat, & cum omnia dederit, nihilominus
omnia possideat.*

20. *Decembris.*

I. **Q**uanquam Christianis pugnan-
 dum est, & quidem fortiter ac
 generosè: nemo tamen in hoc spiritu-
 li certamine animum despondeat, pater-
 ve, cum Tyrannis ac tortoribus sibi fru-
 eorum prælium: Non hodie dum cor-
 natur athletic caput coronâ spineâ, ut
 contigit decem millibus Martyrum cro-
 cifixorum sub Maximino: non pruna
 imponuntur capiti, ut S. Probo: non
 compunguntur oculi, ut S. Victori: non
 ignitæ subulæ immittuntur in aures, ut
 S. Aquilinæ: non plumbum in os infun-
 ditur, ut S. Moniati militi: non maxilla le-
 pidibus contunduntur, ut S. Adriano: non
 clavi pedibus infiguntur, ut S. Georgii
 Martyri: nec cum S. Thecla leonibus con-
 jicimur, nec urfis, tigridibus, Leopardis
 Serpentibus, ut alii innumeri: Non igi-
 tur contra Tyrannos ac tormenta dimi-
 candum modò est; sed contra Mundum
 Carnem, Diabolum, eorumque tentati-
 nes cum vi & violentia decertandum.

II. Quibus verò modis, quibusve

mis contra hos adversarios in arenam
 descendendum est? Contra mundi su-
 perbiā, animi demissione, contra car-
 nis illecebras, jejunio & rigore; contra
 Diabolum oratione & resistendo: *Resisti-
 te Diabolo & fugiet a vobis.* Jacobi ep.
 c. 4. 7. Sed quā Cælo ac Deo vis inferen-
 da? Declarat hoc S. Ambrosius L. 5. in
 Lucam & serm. 5. *Vim, inquit, facimus
 Domino non compellendo; sed flendo: non
 provocando injuriis; sed lacrymis exoran-
 do; non blasphemando per superbiam; sed
 per humilitatem mœrendo.* O beata vio-
 lentia, quā non indignatione percutitur,
 sed misericordiā condonatur! Beata, in-
 quam, violentia, quæ vim patienti, boni-
 tatem elicit, & utilitatem tribuit inferenti.
 Mala res admittitur, & de injuria nemo
 causatur; vis admittitur, & religio propa-
 gatur: quisquis enim violentior Christo fue-
 rit; religiosior habebitur à Christo.

III. Quā verò ratione regno cælo-
 rum, ac Deo ipsi vis quodammodo infe-
 rat; ulterius declarat idem S. Ecclesiæ
 Doctor l. c. *Aggredimur illum non ferro,
 non fuste, non saxo; sed mansuetudine, bo-
 nis*

nis

306 *Domus eternitatis. Consideratio*
nis operibus, castitate. Hec sunt arma fidei
nostra, quibus in congressione certamus.
Ut autem his armis uti, in vi inferenda,
possimus; antè corporibus nostris vim quo-
dammmodo faciamus; expugnemus membro-
rum vitia, ut virtutum premia consequa-
mur: prius enim ipsi regnare debemus in
nobis, ut regnum possimus diripere Salva-
toris. Magno quippe animo domanda
sunt vitia, superandæ tentationes; vincen-
dæ persecutiones atque adversitates, ac-
quirendæ virtutes: hoc modo vi & vio-
lentiâ regnum cælorum, invadimus, ex-
pugnamus, occupamus ac possidemus.

Colloquium.

O Anima mea! erubescere ac pudore
tota suffundere ob ignaviam tuam
non exigitur à te mors dira & marty-
rium; sed mortificatio vitiorum, & ope-
rum bonorum exercitatio. Animos igitur
novos indue, & vim cælo infer, non
ferro ac fuste; sed humilitate; sed casti-
tate, mansuetudine ac fortitudine. Cum
verò ex te id nequeas, opem flagita, ad
Dominum clama: Domine ad auge-
mentum

me fidem, adauge spem, adauge charitatem, desiderium & æstimationem regni cœlestis: sed & simul auge conatum, auge studium, auge robur, auge sapientiam, fortitudinem & perseverantiam, ad pugnam, ad patiendum, ad laborandum & si opus, ad moriendum pro vita æterna: nam si oportuit pugnare, agere & pati Christum, omnesque Sanctos, atque ita occupare cœleste regnum: quid mihi servorum indignissimo faciendum incumbet?

CONSIDERATIO XXVIII.

Medium XV. Æternæ Salutis.

Solacium beatæ æternitatis.

Fortissimum solacium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem.

Ad Hebr. c. 6. 18.

21. Decembris.

Considera, æternitatem beatam homini Christiano esse solacium *in vita, in morbo, in morte*: ratio est quia est merces magna nimis. Et quidem I. Æternitas beata est *solacium in vita*. In qua